

та поведінкові орієнтації учнівської молоді» : моногр; ЮНІСЕФ, ГО «Укр. ін-т соц. дослідж. ім. О. Яременка». К. :Поліграфічний центр «Фоліант», 2019. 127 с.

3. Баличева Н. В. Змістова характеристика ключових понять здорового способу життя.// Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. Умань. 2017. No 1. С. 16–23.

4.. Баличева Н. В. Раціональне та збалансоване харчування як компонент здорового способу життя дітей та молоді. Way Science: матеріали I Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф.: «Інтеграція освіти, науки та бізнесу в сучасному середовищі: літні диспути». Дніпро, 2019. С. 28–34

5. Беседа Н. А., Волошко Л. Б. Методичні основи здоров'язбереження учнів нової української школи. Освіта і здоров'я підростаючого покоління: матеріали II міжнар. симпозиуму. Київ: Алатон. 2018. No 2. С. 16–18.

6. Боднар І. Тести й нормативи для визначення рівня фізичної підготовленості і здоров'я школярів середнього шкільного віку. Спортивна наука України. 2015. No4. С. 9–17.

7. Бойчук Ю. Д. Сучасні здоров'язбережувальні технології: монографія. Харків, 2018. 724 с.

УДК 371.3

РЕАЛІЗАЦІЯ ІНТЕГРОВАНОГО НАВЧАННЯ ДИСЦИПЛІН ПРИРОДНИЧОГО СПРЯМУВАННЯ ШЛЯХОМ ПРОВЕДЕННЯ БІНАРНИХ ЗАНЯТЬ

С.О. Шкіль, М.М. Дяченко-Богун

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленко

Розвиток сучасної освіти вимагає оновлення багатьох аспектів діяльності сучасного педагога та зумовлює необхідність широкого впровадження інноваційних технологій, активних форм та методів навчання. Наше суспільство перебуває в постійному розвитку і через систему утворень висуває і реалізує все нові вимоги до сучасної людини, а, отже, і до якості освіти:

- до навчання, тобто до постійної самоосвіти, освоєння нових видів діяльності;
- до інтелектуально-фізичного розвитку (доступ до технологій можливий тільки інтелектуально розвиненим людям);
- до здатності мислити і діяти творчо.

У сучасних умовах освіта не може залишатися осторонь від стрімких процесів науково-технічного прогресу, посилення інтеграційних функцій у розвитку науки, техніки, виробництва.

Інтегроване навчання як інноваційне явища та впровадження його в педагогічну практику викликано нагальною потребою у формуванні інтегративного типу мислення у здобувачів освіти для їх подальшої успішної адаптації і високої конкурентоздатності в сучасних умовах. Інтегративне мислення – це інструмент адаптації здобувача освіти до існування в

умовах динамічної зміни суспільства, специфічний засіб опанування великим об'ємом навчальної та повсякденної інформації про навколишній світ, суспільство та власне місце в ньому, інструмент самоактуалізації, самовдосконалення і самореалізації.

Інтегроване заняття – заняття, що полягає в об'єднанні зусиль викладачів різних предметів у його підготовці і проведенні, а також в інтеграції знань про певний об'єкт вивчення, що здобувається засобами різних навчальних дисциплін. Інтегровані заняття з дисциплін природничого спрямування передбачають проведення таких занять з фізики, біології і хімії, що сприятиме кращому розумінню навчальних тем та підвищенню якості засвоєння навчального матеріалу.

Інтегроване, бінарне заняття – це заняття, у змісті якого поєднуються різні предмети (дисципліни) для вивчення спільної теми.

Бінарне заняття – це нестандартна форма навчання, що передбачає реалізацію міждисциплінарних зв'язків, це творча діяльність двох педагогів, що формує у здобувачів освіти креативну компетентність. Такий вид діяльності викликає високу навчальну мотивацію та стимулює творчий пошук. Бінарне заняття ґрунтується на тісних міжпредметних зв'язках, яке проводиться спільно двома викладачами відповідних дисциплін, кожен із яких повинен досягнути своєї дидактичної мети.

Проведення таких занять дозволяє:

- глибше ознайомитися здобувачам освіти з навчальним матеріалом, максимально наблизити аудиторне навчання з практикою професійної діяльності;
- забезпечити міждисциплінарні зв'язки та підвищити рівень засвоєння матеріалу, формувати у здобувачів освіти цілісні знання, вміння використовувати їх у практичній діяльності;
- активізувати процес навчання, досягти високої активності в групі.

Особливо важливо продумати методику проведення такого заняття. Заздалегідь визначається обсяг і глибина розкриття матеріалу, послідовність його вивчення. Частка участі кожного викладача залежить від змісту матеріалу, але приблизно повинна бути рівною.

Перед тим як проводити інтегровані заняття необхідно провести ретельну підготовку, а саме:

- проаналізувати навчальні програми (календарно-тематичне планування) та визначити пов'язані за змістом теми;
- встановити зв'язки між об'єктами вивчення;
- визначити ключові й предметні компетентності, що формуватимуться у здобувачів освіти під час проведення інтегрованого заняття;

- визначити цілі інтегрованого заняття з врахуванням дидактичних завдань усіх предметів, зміст яких інтегрується.

Звісно, таких занять можна розробити багато, але вони не можуть стати щоденними. Проведення інтегрованих чи бінарних занять можливо завдяки тісній співпраці викладачів, предмети або теми яких будуть тісно пов'язані між собою, а при розробці кожного заняття обираються найбільш вдалі форми та методи сумісної педагогічної діяльності.

Отже, стимулюючи творчу діяльність викладача та здобувачів освіти, інтегровані заняття створюють сприятливі умови для співпраці, розширюють функції викладача, дають можливість покращити методичку своєї роботи та вдосконалювати її, мотивують до навчальної та пізнавальної діяльності, сприяють активному сприйняттю нових знань та розвитку творчого, самостійного, критичного мислення здобувачів освіти.

Список використаних джерел:

1. Гриценко Н.Н. Технологія інтегрованого уроку. / Н. Н. Гриценко // Вісник профосвіти. – 20 грудень 2007р. – № 19 – С.9 -11.
2. Пехота О. М. Освітні технології Навчально-методичний посібник/ Пехота О. М., Кіктенко А. З., Любарська О. М.. – Київ: А.С.К., 2003. – 255 с.
3. Зубинога О.О. Використання інтерактивних технологій під час вивчення екології / О. О. Загубинога, Г. С. Науменко. — Х.: Вид. група «Основа», 2008. — 314 с.
4. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології : навч. пос. /І. М. Дичківська. – Київ: Академвидав, 2004. – 352 с.

УДК 372.857

ЗНАЧЕННЯ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ У НАВЧАННІ ПРИРОДНИЧИХ НАУК

Ю. О. Шостак, В. Я. Левшенюк

Рівненський державний гуманітарний університет

Навчання природничих наук має свої особливості, оскільки воно тісно пов'язане з використанням наочності. Важко пояснити явища природи (фізичні, хімічні, біологічні) та різні процеси без демонстрування наочних посібників. Засоби наочності – це обов'язкові атрибути на уроках фізики, хімії, біології та географії. Важко пригадати тему якогось уроку з природничих предметів, який не передбачав би застосування різноманітної наочності: моделей, гербаріїв, мікропрепаратів, макетів, таблиць і т. п.

Засоби навчання природничих наук були предметом вивчення багатьох дослідників: мультимедійні засоби навчання біології досліджували Н. Грицай [3], Л. Надкернична, С. Стадник [5] та Т. Шкура [7], електронні засоби навчання хімії – Ю. Ліцман, Л. Марченко [4],